

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . . . 160 korona.
 Fél évre . . . . . 80 korona.
 Negyed évre . . . . . 40 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Ne jönné a hajnal.

Jaj, csak ne jönné el a hajnal,
 A reggeli fény bibor sugarakkal,
 Maradna ott messze napkeleten,
 Hol tündököl uszó fellegeken.

Oh, maradna el szokott utján vesztve,
 Bibor leplevel más határa menve,
 Itt felejténé a puha lágy éjt,
 Az éjmadár néma végtelenjét.

Oly hűs az éjnek meztelen árny teste,
 Oly jó ez fáradt, zsibbadt lelkemre,
 Nem köyetel, nem sujt, nem kényszerít,
 Szememből bánat könnyet nem hív.

Küzdé re, robotra nem hajt ez soha,
 Lázban égő testemhez nem mostoha,
 Mert takargat, selymesen simogat,
 S bontogat gyermekkori álmokat.

Szabó Zoltán.

Egy régi fa.

Elment a nyár, itt van az ősz,
 Sárgul s hullik a levél;
 Magyarország élőfáját,
 Tördeli a hideg szél.

Ezer éve elmúlt régen,
 Hogy itt áll e fa — büszkén
 És zöldelő lombja alatt,
 Népünk munkálkodva él.

Pedig de sok vihart elért
 Árnya alatt e kis nép...
 Villám sokszor sujt a fába,
 Csoda az, hogy él is még.

És most megint új, nagy vihar...
 Négy szép ágát letörte;
 Dermesztő nyugali széllel,
 Többször villám is éte.

De én hiszem — nemsokára
 Elmulik a zord idő;
 A megérlés napja felkél
 S a fa ága mind kinő!

V. Aladár.

Szivettépő tépelődések.

Vajjon a felkelőket is átveszi Nyugatmagyarországon Ausztria?

Vajjon hány hold földje van Nagyatádi Szabó István kisgazdapárti miniszternek?

Vajjon mikor csináltatja meg a város Szent-Anna-utca rossz kövezetét?

Vajjon mikor lesz dr. Baltazár a keresztény egyesülés tagja?

Vajjon tudna-e hallgatni egy városi közgyűlésen Zellinger Ede?

Vajjon Eckstein Izidor polgártársunk Sarokköre magyarosítja a nevét?

Vajjon megvannak-e elégedve az új fizetésükkel az állami tisztviselők?

Vajjon nem találja-e olcsónak Gál Gaszton a kélezerkoronás buza árát?

Vajjon hány kilót fogyott Ekly József városi virilista Marienbadban?

Vajjon Kardoss Géza szigazgatónak üres-e az idén is a kasszája?

Vajjon szeretne-e Albert László Belvárosi vendéglős italmérési jogot?

Vajjon nem-e a szokott tőzsdei emelkedésért emelték fel a borbélyok is a borotválás árát?

Vajjon Gold Mihály állami ítélet végrehajtó fizet-e forgalmi adót?

Vajjon Horti Alfréd volt kávésnak van-e sertés kereskedésre engedélye?

Vén hársak közt.

Vén hársak közt, kicsi padon
Üldögélünk ketlecskén,
Olyan boldog az Annuska,
S olyan boldog vagyok én.

El el nézem kedves arcát,
Elmerengek szép szemén..
Simogatja a kezemet,
Csóközönben fürdöm én.

Hozzám simul ártatlanul,
És hallgatja a mesém..
Legboldogabb ilyenkor ő,
S én vagyok a föld tekén.

ifj. Radványi Sándor.

Furcsa emberek.

Két cigány beszélget:

A: Te more, furcsa ficskók lehetnek ázsok a csehek, én nem szeretnék köztük élni.

B: Mir te?

A: Hát nem hallottád, egy ur most olvastá ázs ujságbul:

„A cseh köztársaság elnöke Mássaryk, holnap ebédet ad.“

Vasal.

Kész cipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **csipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **Fábián Zestvérek** cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

Regény töredékek.

Nic Carter berontott a pánccél-szobába és a pánccél-zárhoz lépett... Egyik kezében a Wertheim-kassza kulcsát, a másikkban pedig életének utolsó szikráját szorongatta...

...az elnök a béna bal karjával megtörte a csendet, melynek darabjai csörömpölve hullottak szerteszét...

... s megszólította őt a néma gróf
... s előrántta az otthon felelt revolverét...

... s Nick Carter tehetetlenségében elővette fejéből utolsó mentőszálát s azon a várromról leertszkedett.

... s a sápadt ezredesnek a leány láttára kipirult az arca, s nagy felindulásában beleragadt annak üstökébe...

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Soha sem késő.

— Nem adott maga a multkor nekem kölcsön 100 koronát?

— Nem.

— Akkor most pótolhatja.

Pakonpart.

— Happa' é ké'em! Még meg se kináltam önkegyedet ülő helylyel ké'em, má' mindjárt le is akar feküdni u'aságod! — Igenis ké'em, hogy rövid látónak tetszik lenni ké'em! Mindazonáltal van sze'encsém kedves Sarkadi Dezső kefe, ecset, sőt meszelő ke'eskedő ur, alázatoszolgálja! Itt tessék hellet pa'ancsolni ké'em, de vigyázza, ne hogy mellé tessék ülni a székek ké'em! Így e! Igenis ké'em, hogy meg tetszik tapogatni? Hát így van ké'em, az embe' passzióból sze'et tapogatni, a másik szükségből ké'em! Hej, sőt haj ké'em, mikor még önkegyed a a kefe gyárban, mint szőr munkás dolgozott, volt alkalma a tapogatózásba és én azt hiszem ké'em hogy ez a rövid látás is a sok tapogatózásnak az aljándéka! Igenis ké'em, nem vagyok buta ur, me't hivatkozom egyik régi jó magyar beszédünkre, a melynek utóbbi szavai iljen fo'mán hangzik ké'em: vagy megsántul, vagy megvakul ké'em! — Ja, hogy mire legyen gondom ké'em? No, ná nincs! Nőm ki is kapa'ná a szemeimet, ha nem lenne rá gondom, aztán elmehetnék önkegyeddal egyetemben — tapogatni! Volt sze'encsém Sarkadi — Psilander — ur, toszogálja!

Dal.

Ha a korszón fess gazdászok járnak,
Megdobban a szive,
Sok kis lánynak.
A szép szemek fényesebbre gyulnak,
Fehér arcok rózsásra pirulnak.
Párna lenne sok kis lány karjából,
Mert hiszen az egyik sincsen fából.
És a hőse sok mesés kalandnak,
Pista gazdász, bár szebb fiuk vannak.
Refr. Mikor az est stb. stb.

Péterfia egyik ablakánál,
Egy égőszemű szép barna kis lány áll.
Annak a kis lánynak nincsen párja,
Az a kis lány, mindig Pistát várja.
Ha Pista egyszer arra sétálna,
Az a kis lány nem hiába várna,
Mert Pista az ideálja annak,
Pista gazdász, bár szebb fiuk vannak.
Refr. Mikor az est stb. stb.

Névtelen asszo ny

Telefon hirmondó.

— Halló! Ki beszél?
— Csanak fűszer- és csemegeüzlete...
— Halló, segéd ur! Mi lesz avval a keserű vízzel, amit megrendeltem?...
— Hová, kérem?...
— A villanygyárba, a dinamókat megindítani.

Brrrr....

— Halló! Ki beszél?...
— Gold, állami...
— Pardon... Té..ves.. Kap-
cso..lás...

Király balzsam

csuz és köszvény ellen, ugy-
szintén Fáyarokrém és Fáy-
szappan békebeli minőség-
ben, valamint Hajdusági
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Szinház mellett.)

...Kérem József 12—25... Meg-
van..?

— Halló! Ki beszél?...

— Én vagyok, Kohn Ede,
debreceni pofongyár ügynöke,
paroncsol egy mintát??...

— Halló! Ki beszél?... Hu-
nyadi ur?...

— Dehogy! Buday vagyok...

— No lássa, milyen jól vagyok
informálva. Tudtam, hogy vala-
mi keserűviz... csak... a nevéte-
lejtettem el.

T. Zs. Bernáth.

Szeretnélek látni.

Szeretnélek látni hideg téli estén,
Kicsiny szobádba kályha fény előtt,
Mikor lehunyt szemekkel, rólam merengnél
S néznéd játékos ábrándos mezőn.

Szeretnélek látni, nézni akkor,
Mikor rőt sugarak kergetőznek,
Melyek pajkosan ölelik kigyult arcod,
Ha égő paráznak lángja lebben.

Szeretném ilyenkor hallani a sóhajt,
Amint busan rebben, száll én felém,
Mely csak engem kíván, vágyva engem
lőhajt
Amely senki másé, csak az enyém.

Szabó Zoltán.

Eltalálta.

— Mondom kendnek vigyázzon
magára, mert ha tovább folytatja
a borivást, odajut, ahova én.

— Ájnye, szomszid, a számbul
vette ki a szót. Én is akkurat ezt
akartam mondani kendnek.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elővassa. ::

▽▽▽▽

Mondja, kedves debreceni postaigazgatóság, nem adná ki a levélfeladási helyiségét vasuti váróteremnek? Kérde egy nagyon, de nagyon türelmes ember.

Mondja, kedves Györy Ferenc, Egyház-téri csemegekereskedő ur, udja-e már, ki az a kék szemű szőke lány, ki a multkor érdeklődött ugyan-e rovatban magácska után?

Mondja, kedves Hadák Béla, városi erdőhivatalnok ur, mi szeretett volna Mihály-nap után lenni, pék vagy utcaseprő?

Mondja, kedves Zsurzsa Ferenc ur, az alvégről, tényleg haragudna, ha a Villámba kerülne bele?

Mondja, kedves Buzás vendéglős ur, a mai drága világban hogy adhat 30 koronáért olyan óriási borjuszéletet?

Mondja, kedves Császár József ur, a Magyar házból, le szokott még most is járnia Timár-utcai kerek kuthoz? Kérde, aki látta.

Mondja, kedves Vértessy ur, a Hatvan utcából, igaz, hogy botlással kellett elkergetni a fakó vevőit? Kérde, aki még most is a hátát tartja.

Mondja, kedves Vértessy ur a Hatvan utcából, mennyiért is kelt el a fakó? Kérde egy kupec.

Mondja, kedves Bihari ur, a Hatvan-utcai Vértessy-féle autogén hegesztő műhelyből, igaz, hogy plére csuszott a Golem-hölgygel?

Mondja, kedves Mariska, a Pacsirta-utcából, igaz, hogy maga fogja megtalálni azt az ellenszert, amelyik ellenkezik a hosszú ruha viseléssel? Kérde, aki nem helyesli.

Mondja, kedves Ilonka kisasszony, Pacsirta utcából, igaz, hogy magának neveli a lázát a köszönés? Kérde, akik szeretnék hallani a köszönését.

Mondja, kedves Leitner, főmészáros ur, nem renováltatja meg a sárga bőrtáskáját a jobb időkre? Kérde egy bőrdandós.

Mondja, kedves állomásfőnök ur, tényleg jobb itt, mint Vácon? Kérde, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves vagy kedvetlen Ózga borbély mester ur, a Nyilas-telepről, talán unatkozik, hogy vasárnap délután is nyitva tart? Kérde, aki látta.

Mondja, Stein Feri, Debrecenben, mikor ad megint éjjeli zenét annak a kis lánynak? Kérde egy titkos imádója.

Mondja, kedves M. Sárka, a Szappanos utcából, miért perelte el tőlünk a mult vasárnap a háztetőt? Kérde a verebek.

Mondja, kedves ifj. Losonczy ur, mikorra készül el a megígért nadrág? Kérde egy kíváncsi ember.

Mondja, kedves vagy kedvetlen Vilma kisasszony, a Tégláskertből, nem gondol arra, hogy aki másnak vermet ás, maga esik bele? Kérde egy barna lány, kire maga állandóan irigykedik.

Mondja, kedves Halász István Püspökladányból, milyen időjárás jobb a dohánynövényre? Kérde Kabáról.

Mondja, kedves Halász János ur, Kisvárdáról, miért jött el Debrecenből, talán már sokat pótolt és félt, hogy tovább nem bírja?

Mondja, kedves B. Nagy István hentes ur, Ujfehértóról, látott-e már tarajos verebet, vagy kórónpityergőt? Kérde a szomszédja, Berkovits Samu vaskezeskedő, kinél vakrozda is kapható.

Mondja, kedves Varga Laci, Püspökladányból, maga mindig csak az uton lakik jól? Kérde a turósbéles.

Mondja, kedves Gelbmann Samu ur, miért van eszében mindig a torta-zsur, talán maga a maszlagos nadragulya-zsur szokt megtartani? Kérde egy kakadu, ki a malagát szereti.

Mondja, kedves Kórizs Pista, igaz, hogy magának meleg a szerelme? Kérde, akinek szinte meleg.

Mondja, kedves Takács Sándor ur, Szoboszlóról, talán kánári madarat nevel a kalapja alatt, hogy nem meri megemelni az ösmerősök előtt? Kérde két kis lány, akiknek nem köszönt.

Mondja, kedves Szücs Lacika Püspökladányból, talán a maguk kapuja ki van bérelve. — hogy maga a tetején jár? Kérde a kapufél.

Mondja, kedves Kéri fodrász Derecskéről, magának olyan jól illik a nepita-sapka és a nadrág, hogy mindenki irigyli? Kérde, akik nem irigylik.

Mondják, kedves böszörményi lányok, igaz, hogy mostantól divatba lépett, hogy bálkor a táncolni nem akaró férfiakat is elhívják táncolni, ha férfi-válasz van is? Kérde, aki tudni akarja.

Mondják, kedves HAC játékosok Hajdunánásról, a jó vacsora kedvéért szoktatok idegen csapatokban játszani? Kérde egy polgári éhes ember.

Mondja, kedves Kovács, mérszáros és hentes ur, a Nyilas-telepről, igaz, hogy mindig nézik kik mennek Juhászhoz? Kérdik többen.

Mondják, kedves asztaltársaságok Hajduszoboszlóról, igaz, hogy önöket szíven találta a Villám mult heti száma? Kérdi egy mulató társuk.

Mondják, kedves hajdunánási fiúk a Kossuh-körben, mikor rendeznek már olyan szép, mesés bált?

Mondja csak kedves Keckeméti Szabó Kálmán, Püspökladányból, ugvis, mint szappanos, homok, korsó és téglagyáros, legközelebb milyen gyáros lesz? Kérdik többen.

Mondja, kedves Gold Ferenc ur, Derecskéről, mióta nem szabad magának nyilvános football mérkőzésen játszani? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Petres István ur, Böszörményből, igaz, hogy maga habos kávé helyett szappanlevet ivott? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Kórizs Pista Püspökladányból, melyik nőtát huzatta a szüreti mulatságon annak a kislánynak a fülébe? Kérdi egy kis kíváncsi.

Mondják, kedves Tarr Pista és Géza, hajduszoboszlói nyakkendőkirályok, maguknak, vagy a lányoknak kötik fel a nyakkendőt vagy nem szeretik már a nyakkendő nélküli inget? Kérdezik azok, akik még szeretik azt.

Mondja, kedves Balogh László ur, igaz, hogy az a kedves nőtája, hogy: „Majd meglássátok, nem élek én sokáig, csak egy kis lány temetése napjáig.“? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Lajtér Gy. Hajduböszörményből, miért jár maga az Ujvárosi utcába? Kérdezi egy barna kis lány.

Mondják, édes ujfehértói kis lányok, kik a banketten felszolgálták és a rucsolást megtanulták, nem volnának hajlandók megtanulni azt, hogy az estaváta mire való? Akkor hamarabb férjhez mennének ám.

Mondjaa, kedves Kozma ur, mikor füzi tübe a hajuszát?

Mondja, kedves Marton ur, a Salamon cégtől, mióta van kaskaszem a tyuk-szeme helyén?

Mondja, kedves Marton Péter ur, Hajduböszörményből, hogy érzi magát, mióta az a szőke kis lány távol van? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Kálmán István ur Böszörményből, igaz az, hogy mióta Szoboszlón, a tánciskola bálban megismerkedett azzal a kis barnával, azóta mindig Szoboszlóra vágvik? Hát már nem Debrecenben van az a mágnes? Kérdi az éi lovagia.

Esti ábránd.

*Gyönyörű csillagos az égbolt,
S oly szépen tündöklő a hold;
És körültekinve — mindenütt
Oly felségesen szép minden.*

*Én az udvaron ülök egyedül
S a mutba lelkem elmerül.
És játszik egy emlék velem,
Óh... egy régi édes szerelmem.*

*Rég volt s mint ahogy a nőtá szól
Talán igaz sem volt! . . .
Talán én ezt álmodom . . .
Pedig igaznak nagyon is igaz volt.*

*Óh pedig már összetéptem álmodom,
Már hideg vagyok, szívem is szabó.
Már békén tűröm tépi sorsomat,
A szerető szív nyugodt r b!*

*De mégis olykor visszatér;
És megölel a régi szép álom
S visszanez rám oly sok öröm
És egybe fölujtja bennem a bánatot.*

CICA.

Színházi p'etykálkodás

Annak a bohém párbajnak a hősei, melyről a napilapok irtak, Zágón István színész és Thury Levente hírlapíró. Fényes „ugratás“ lett volna a dologból. — Heltai Andor már a végrendeletet is megcsináltatta Zágonnal, de aztán valaki elrontotta a dolgot, megmondta Zágonnak, — hogy „kolmark“ az egész, így aztán az ugratásból ugrók lettek.

Kálmán Manciról azt irta az egyik színházi kritikus, hogy — bár alakítása jó volt, — de Offenbachtól úgy kért csókot, — mintha krumplícukrot kért volna. Kálmán Manci ezért nagyon dühös lett és azt mondta:

— Bezzeg, ha tőle (már mint a kritikustól) kértem volna csókot, akkor biztosan jó lett volna.

Bánhidv József indítványára az elmúlt napokban megalakult az Uposz. egyesület. Hogy ez mi-csoda, eláruljuk: Utálatos Pofák Országos Szövetsége.

Könyvkereskedésben.

Bejön a könyvkereskedésbe egy ur és így szól:

— Egy könyvet szeretnék venni a gyermekem részére:

— Milyen a gyerek? — kérdi a kereskedő:

Azt mondja az ur:

— Szőke.

Paplan-varrodamba

uj f hár vatta érkezett.
Selyem, glott, hamír
paplanok k phatók és
megrendelhető. Pehe'y
és gyapju paplanokat ké-
szít. A lakító, frissíték.

Ócs a vatta paplanokat veszek.

DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Dörrögő Titusz levele.

Igen tisztelt, mélyen tisztelt, öszszevissza tisztelt, szana-széllyel tisztelt, szemkitolászati, bajuszkihuzászati kopaszító Majszter!

Kelt levelem az Urban, folyó évi, folyó hó, folyó napján.

Tudatom, hogy minekutánna, annakelőtte, hogy mivel, hogy hát, izé, azé, miután csak amiatt — hogy tudniillik, nem lehet tudni, hogy nem-e, mivel hát, hogy ne is mondjam, csak úgy van az, hogy hát, ha már igaz még az is, ami nem igaz, hát minek akkor más, mivel, ha még az is, ami nem igaz, még az is igaz, akkor már mindegy, ha még az sem igaz, ami igaz, — egyébként hát, hogy hogy is mondjam.... ja igaz, hát az Isten éltesse, ez egészség, szép aszszony feleség, szólítsd fijam, hadd mönnyön, a gazdája teremtura, tambura, citera, kocsi-kenőcs, tü, gyűszű, füttyölő.... kékkő, mézskő, kárménő, cukor élesztő, légyvesztő.. kapor, kámfor, puskapor, ecet, lekvár fagygyugyertya.... istennyila, veszedett fene, kerepelő stb... hogy ne is mondjam, jé, csak most jut eszembe, hogy hogy is mondjam csak, ni, majd elfelejtettem, hogy izé, hogy hát, mit is csak no, ja igaz, hogy hát azé, hogy mivel, hogy az a bizonyos, az a furcsa, az a, az a. Na, jól van, mivel azt már megmondtam én magának a szemibe, hát én is várom, hogy miképp fogja védeni magát? Várom a válaszát. Tisztelem a tisztelendőket! Üdvözlöm az üdvözlendőket! Csókolom a csókolandókat! Hallom a hallandókat!

Vagyok kész hive:

Dörrögő Titusz,
pofaszakálltól mentesített
imamorgászati
szent hevernök.

Szótarló.

— Sajnálom, ebben a hónapban nem fizethetem a részleteket.

— De hisz a múlt hónapban is azt mondtotta,

Hát nem tartottam be a szavamat?

Érettségi után.

(Zsindely Istvánnak.)

Tűnő idő... elmúlt idő...

A szívemet úgy elfogja valami,

Elmúlt idők emlékeit,

Társaimtól, aig-alig

Hallom!

Elmúlt idő... rózsás idő..

Diák álmok ezer színes virága;

Nem felejt az én életem

Világa!

Revizor.

Tisztviselők egymás közt.

— Na tessék, megint többre kerül a hus!

— Ugyan kollega ur, ne izgassa magát, belénk úgy sem kerül.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papirkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

A negyedik.

Két zsidó ül az égben és kalábert szeretnének játszani, de nincs harmadik. Hirtelen egy páncélba burkolt alak suhan el mellettük. Icig rákiált:

— Hé, ki maga?

— Én a franciák királya, negyedik Henrik vagyok.

— Mit? Negyedik? Akkor mehet tovább, nekünk egy harmadik kell.

Kinek mi a nótája.

A „Villám“ saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről, mely Kótajon volt, az alábbiakban számol be:

Rakovszky Gyula.

A pénz, a pénz a mindenem.

Dobránszky Gyula.

Akarni valamit, ezt mindig szerettem.

Szikszay Pál.

Guba alatt dolgozgatok csendesen...

Horváth János.

Voltaképen nem lehet itt megélni.

Sturm Márton.

Mezőgazdasági gyárból helyre tyutyu,
[tyutyutyu-]

Kik fizetnek forgalmi adót!

A legújabb kiadott rendelet láza tartja most izgalomban az embereket, mindenütt arról beszélnek és folynak az eszmecserék, hogy kik is fizetnek forgalmi adót. A dolognak egyik Villám munkatársa utána járt és az érdekelteket megnyugtathatja, hogy aggodalomra nincsen ok, mert kutatásai eredményeképpen megtudta, hogy:

Forgalmi adó alá esnek:

Elsősorban a szélmalomok, — ha szél fúj, mert forgalmi sebességük sokkal nagyobb, mint csendes időben.

A ringspiel: mert az bebizonyított dolog, hogy nem csinál egyebet, mint forgalmat, fényűző verkliszó mellett.

A részeg ember: ha az elfogyasztott ital hatása alatt, a szemei előtt elvonuló alakok, lámpafák, házak és kémények forogni látszanak.

Az óra: — ha jár, ha nem jár, akkor az órásnak kell fizetni, hogy induljon és forgalmi illetékét újból megfizesse, de már nem az órásnak.

Minden keréken forgó jármű: bicikli, automobil, talviga stb, kivéve az állami vasutakat.

A festő és kéményseprő, akár véletlenségből, akár készülékekkel fordul a létráról. Mentül több a fordulat a föld színéig, a for-

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYÓ”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.

Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

galmi illeték is ahhoz mértén szaporodik.

És végül a Föld: mert a tudósok kiszámították, hogy a Föld forog a Nap körül, ami bizony elég kellemetlen ránk nézve, a kik ezen földgolyón élünk, mert ha most ez ellenkezőleg volna, hisz akkor még a fejünk se fájna, majd megfizetné a forgalmi adót a Nap, amely odefent oly lustálkodva süt le ránk.

Kelner Elek

szemetes, levele.

Debrecen, szept. 20.

Szeretett Etelem!

Ezen helyzetet, mellyel jelenleg levelembennem kedveskedhetem vedd fejedbe.

Nem ettem meg levesemet, mert petrezselyem levelet nem tettetek bele. Sejtet lelkem nem megy fejembe petrezselyem levelek mellett megfeledeztek. Jelen esetben meleg levesetek sem kellene belemnek, mert nekem nyelvemre rettenetesen kellemetlen lenne.

Ezennel bezengem, ezen helyzet nekem nem egyszer, de hetvenszer hetvenkedett. Ez teljesen helytelen, mert veletek egyetlen egyszer sem chettem eleget. Ezen rendellenes heccetek jelen esetben sem teccenek, mert ezek nem felelnek meg.

Meleg petrezselyem ellenes leveletekhez, feltett megmeredt pecsenye szeletek sem kellene. Ezennel megfedlek, mert velem tehetetlenkedés ezeket nem helyesen tetted.

Megjegyzem ezen kellemetlen cselekedetekkel velem ne szemtelenkedjétek. Kedves lelkem! Legyen eszed! s ezeket ne felejtsetd el, mert teljesen megvetlek! Ezekkel szemben, meleg s megmeredt eledeletekkel belem nem telhet meg, mellyel szemben testem teljesen lemegy, mert te nekem nem teszel eleget.

Megfenyegetlek! Mert te eszt nekem nem teheted!

Kezem reszket, berekesztem leveletem. Reggel kedves lelkem Etelem gyere el, mert megyek Szegedre. Szennyeselem legyen veled, mert nekem kell Szegeden.

Fejedd el, mert megfedtelek, ne vedd le kedre! mert szeretettel jegyeztem ezeket. Kellett ez neked!

Szeretettel:

Kelner Elek,
egyeleimen szemetes.
(Fen! Fen! eme eten.)

Sz . . . i

Tyukodiné

zöldség és gyümölcsköfa
hizelgéseit.

— Tessenek, tessenek, drágacacságák! Itt van már Tyukodi néni a szip tojásokkal, kirem. Csak tessenek a tekintetes uraknak készíteni akár sülve akár főve, kezeiket csokolom, mert ez olyan firfi-nipnek, mint a gyerekek Kufekete gyermekliszt! Veszik tülle magokat! Hej, tudom magamrul, mikor — nyugoggyik — az uramnak leütöttem vacsorára hetet-nyócat, olyan kellemetes vót a lelkem, hogy na!

— Jó reggelt kívánok, kedves Forgács Isván órás ur! Mán megint nagyon nedves a csutorája Forgács urnak, biztosan keresztbe teccett az iccaka haza menni?! — Savanyu káposzta kellene? Tessik lelkem, nagyon szíp! — Hogy szaga van? Énnye mán, énnye, hát Forgács ur aszt szeretné, améknek nincs szaga? Hehehe! — Lássa Forgács ur, még a nacscságák is mosolyogják, hiszen mindennek meg van a maga szaga, lelkem! Csak tessik is mán menni, mer ugy veszem észre, hogy Forgács urnak is meg van a rendes szaga.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. :::

Beliczay

kalapos, Piac u 38.
a fő posta mellett.

Iskolában.

Tanító: No Gyuri, tudod e miért olyan kerek a föld, mint az alma?
Gyuri (meggyőződéssel): Mert a földben is van kukac.

Cipészek figyelmébe!

Mileőtt vásárolna, tegyen egy próbát. Nagy választékban kóser kaptafák, kitűnő sevró és libabőrökben. Nálam vásárolt bőrben levő lyukakért nem számítok fel semmit. Áruimat eladás előtt a vízbe mártom, hogy könnyebb legyen a feldolgozása. Bevásárlásokat lehetőleg Sábesz előtt kérem elintézni, mielőtt a csillag feljön és az ünnepi sapka nincs a fejemen. Minden vevőmnnek kedvezményül egy békebeli fogpiszkálót adok, hogy üzletemben levő „simphonikus” árhullámok mellett elszórakozhassanak. — Ezenkívül még raktáron tartok: ócska vasat, tollseprőt, derejemetszőt, káposztagyalut és barázdabillegtetőt.

Bőreimet nem szoktam a vásárra vinni, elárusító raktáram kizárólag Hajdunánásban van.

Tisztelettel a

Cégtulajdonos.

Mondja meg...

Mi a különbség az oláh szekér és egy ág között?
???

Semmi. Mind a kettőt megvetik.

Mi a különbség Gold Károly és Goldberger Izidor képkereskedő között?

???

Csak annyi, hogy az előbbi embert is, az utóbbi csak a képeket akasztja.

Vagy mi különbség van decemb. 31. és január 1. között?

???

Csak az évszám.

Vasal.

Cépelődés.

A béketervezetben megtiltják nekünk a repülést. Szép, szép. Hiszen vannak emberek, akik okosabb foglalkozás híján önszántukból repülnek, de én nem tartozom azok közé. Én mindig akaratom ellenére repülök, sőt: röpülök. Mivel nem én tölem függ az, hogy mikor röpülök, — szeretném, ha megtiltanák a röpítést is. Ha ezt nem teszik meg, akkor én bizony a jövőben is fogok röpülni, ami súlyos diplomáciai bonyodalmaikat fog szülni. Üdv! Blau I. Ignác, ügynök.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, október hó 9-én:

OPIUM.

Kinai dráma 6 felvonásban.

Filmszenzáció.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelővétel d. e. 10 órakor. — Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely 14 korona I. rendű ülőhely 12 korona. II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Rémes történet.

A gróf volt vagy 75 éves és sokféle nyavalyában szenvedett. Orvosai naponta való fürdözést rendeltek neki langyos vízben. János, a főkomornyik volt beosztva öméltósága mellé, hogy valami baj ne érje. Ő vetkőztette s ő emelte be a kádba. A gróf réveteg szemmel, reszketve fordult felé, mikor már a vízben ült és halkán mondta:

—Vizbenyomni...

A főkomornyik nyomban végrehajtotta a parancsot, szeliden a víz alá nyomta a grófot. Prűsz köelve, háborgva bujt el a beteg. Néhány perc múlva tért csak magához.

— Vizbenyomni... — szólt megint suttogó hangon.

János újra teljesítette a parancsot. A gróf alig lélegzett már, mikor újra levegőhöz jutott. Borzasztóan megerőltette magát, fejét a főkomornyik felé kényszerítette és alig hallhatóan nyöszörgött:

— Vizbenyomni, azt szigorúan megtiltották az orvosok!

Aztán kilehelte lelkét.

Borzasztó eset.

Egyszerű, szegény magánhivatalnok vagyok. A napokban arra az újszerű ötletre jutottam, hogy a délutáni szabad óráimat nem fogom ezután a füstös kávéházban valutarontással elpocsékolni, hanem valami mellékfoglalkozás után nézek. E végből az újságban vagyonom befektetésével apró hirdetést tettem közzé, hogy ki adhat nekem jól jövedelmező délutáni állást. Az eredmény meglepő volt. A következő választ kaptam: Tisztelt Uram! Olvastam apróhirdetését és remélem, hogy sok állást kínáltak fel önnek. Mivel ön csak egyre, esetleg kettőre reflektál, megkérem szépen, — hogy a fennmaradottak közül egyet nekem átengedni kegyeskedjék. Szívességét előre is köszöni X. Y. hivatalnok.